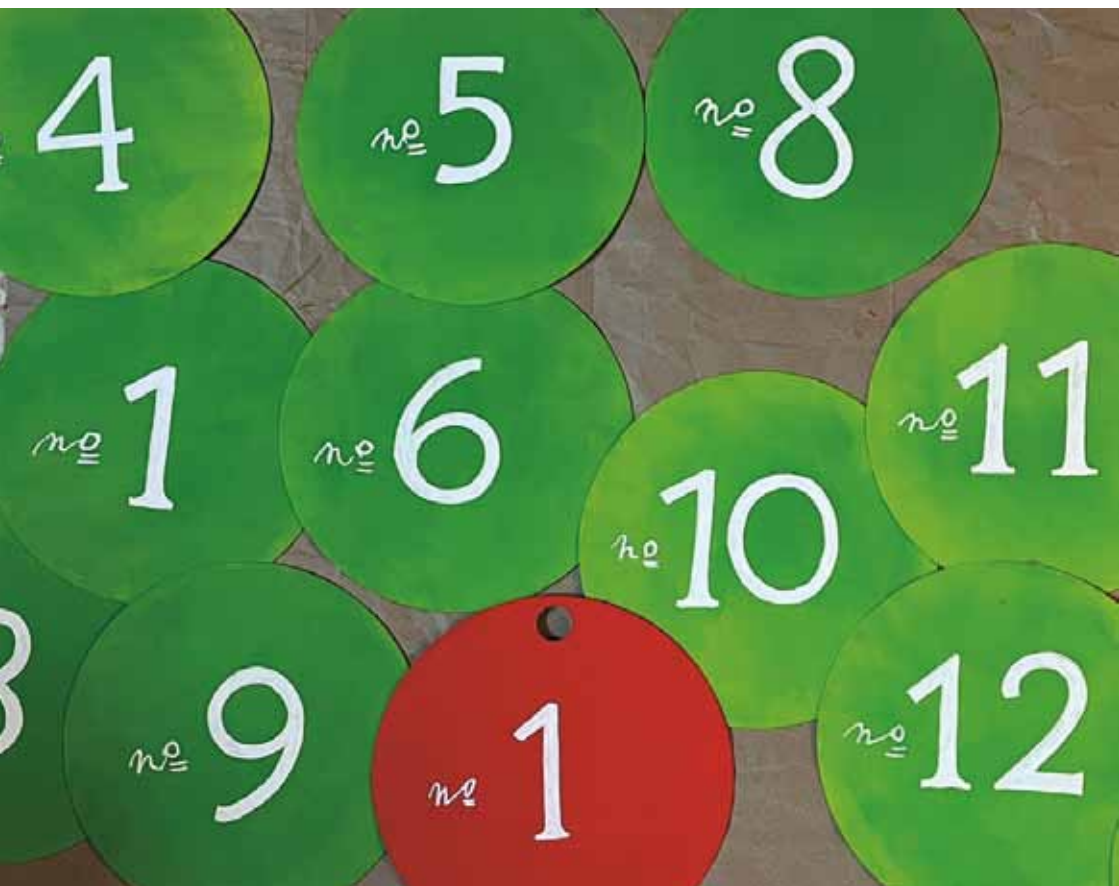

PICTURA/ BLAD

03 / 2024

WAT EEN JAAR!

Pictura bestaat 250 jaar en we hebben het geweten.

Naast, tijdens en tegelijkertijd werden er tentoonstellingen aan gewijd (in Dordrechts Museum en Patriciërshuis), tekenactiviteiten georganiseerd binnen, buiten en langs de randen van de tegenoverliggende waarden. Samenwerking met wijken, scholen en andere culturele organisaties in de stad werd gerealiseerd. Er was een optocht en er is een heuse film gemaakt over hoe het allemaal was gegaan en gekomen en het in de toekomst verder moet.

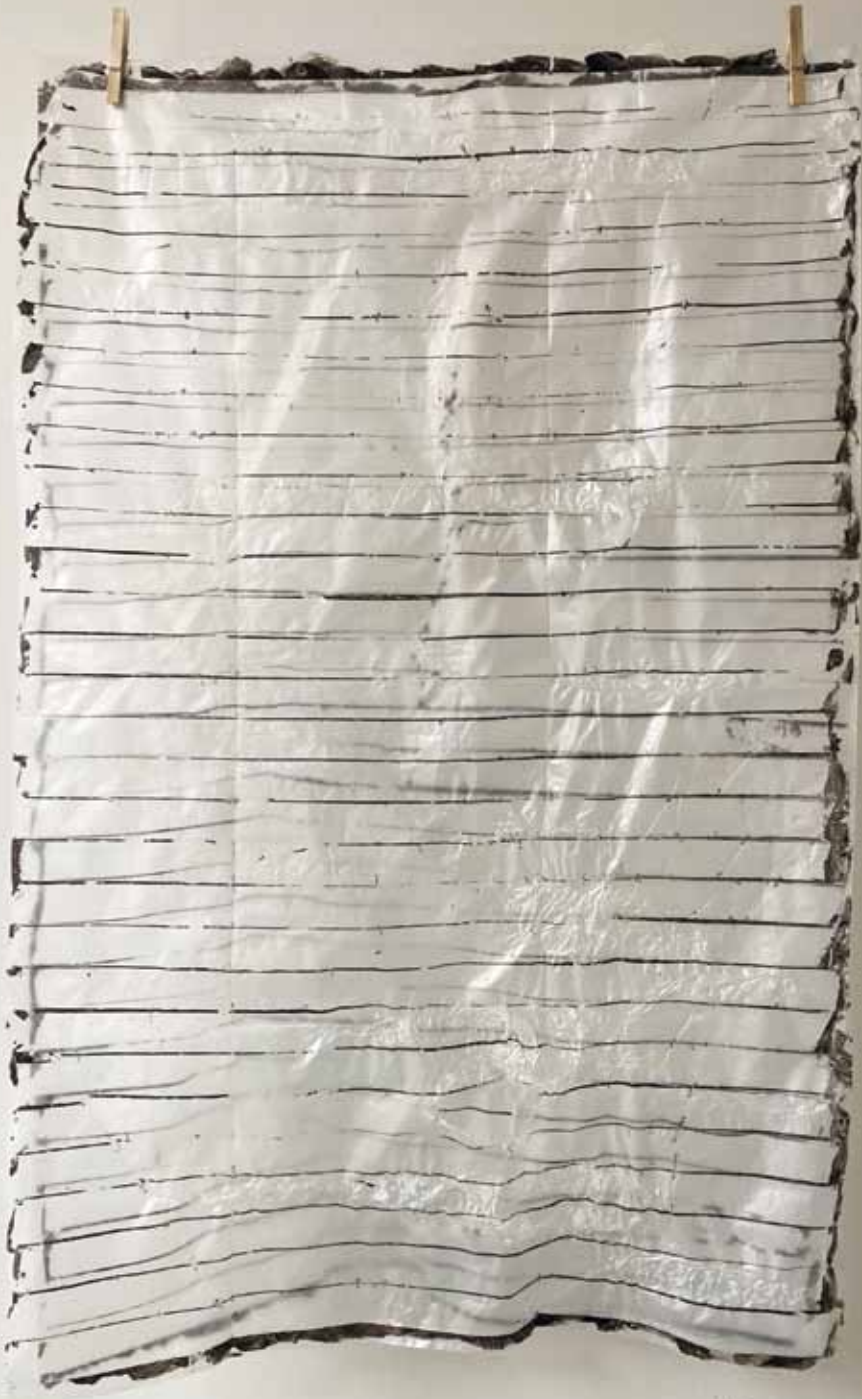
Eind september begon de tweejaarlijkse salon feestelijk en werden de werkende leden vastgelegd op het bordes zoals al honderden jaren gebruikelijk is. 90 Picturianen deden er aan mee. Deze keer niet alleen in het eigen gebouw maar ook in huizen aan twee aansluitende slingers van straten. Eigenaren stelden hun woning beschikbaar voor het tonen van het werk. Twee weekenden liepen Dordtenaren en mensen uit de wijde omtrek door de straten, betraden de huizen en keken hun ogen uit.

In het korte voorwoord van het enige P/Blad dat vorig jaar verscheen werd vermeld dat de reden van deze summiere verschijning was; de langlopende re-organisatie met als doel Pictura kerngezond te toekomst in te loodsen. Het is onmogelijk een organisatie ongezond te noemen die bovenstaande activiteiten binnen een jaar heeft mogelijk gemaakt en mee ontwikkeld. Het heeft veel energie gekost en we zijn er nog niet, maar het fundament blijkt stevig genoeg om dit te kunnen dragen.

Ik wil dan ook iedereen die hieraan heeft meegewerkt een enorme pluim op de hoed steken. Dit moeten wel heel bijzondere mensen zijn. Ik heb ze gezien en met ze mogen werken. Dit ervaar ik als een bijzonder voorrecht. De steigers zijn nog niet verankerd en er moet nog veel gebeuren, maar het huis waaromheen de steigers staan is zichtbaar. Het wordt mooi!
Ten slotte wens ik ieder van hen de verdiende voldoening en als het kan rust om er goed naar te kijken.

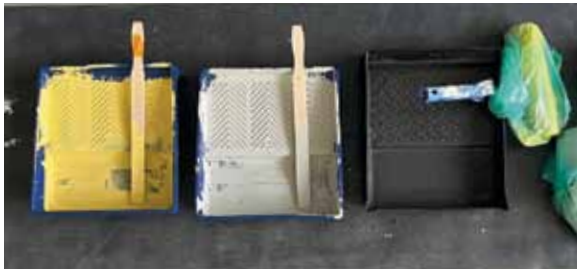
Dit jaar is gedaan.

Dit jaar was goed!

tentoonstellingszaal

Salon
voorbereidingen
deur = dicht
NIET BINNENKOMEN
DANK U!

Hartelijk welkom, allen hier aanwezig voor de opening van De Salon. Op dinsdag 1 oktober is Pictura jarig en dat vieren we vandaag!

Geerten Ten Bosch / tekst openingswoord

250 jaar Pictura, wat betekent dat? Hoeveel Tijd zit er in 250 jaar, is het meetbaar, peilbaar, kunnen we er ons een voorstelling van maken? Hoeveel tentoonstellingen zijn er bijvoorbeeld gemaakt in Pictura en hoelang duurden die? Met hoeveel kunstenaars en met hoeveel werken? Als je een inschatting zou willen maken van de aantallen bezoekers over die 250 jaar, rekening houdend met diverse verhuizingen van Pictura, oorlogsjaren, epidemieën, hoogdrempelig- en rolstoelonvriendelijkheid van diverse lokaties, plus - niet door de vingers te zien - de angst en bij tijd en wijle ook de minachting voor hedendaagse kunst, dan overtreft dit aantal jullie berekeningen die met de natte vinger zijn gemaakt.

En hoelang is er gewerkt met hoeveel diepgang en met hoeveel gevoel, hoeveel en hoelang is er gedroomd, gedacht, gemijmerd, getwijfeld, in stilte langer of korter gewikt en gewogen, hoelang en hoe vaak is er gevloekt, getierd, gezweet en gehuild, hoeveel AHA's zijn er uitgeroepen in hoeveel toonaarden - AHA! - en hoeveel werd verworpen, verscheurd, verdween in prullenbak of kachel, hoeveel werd weggegeven, ontvreemd of raakte verloren, werd aangevreten door zilvervisjes, vergeelde, verkleurde, of is door de tijd vergeten. En hoe vaak is er met een hamer op een duim geslagen - AUW! - Hoeveel is er gelachen, hoelang en hoe hard. Hoeveel modellen hebben voor hoeveel kunstenaars in hoeveel verschillende houdingen model gestaan, hoe kort of hoe lang en hoe koud, hoe vaak en hoeveel is er geblikt en gebloed, geflirt en gefluisterd en is iets daarvan nog voelbaar of hoorbaar in spleten en gaten, in kieren of kelders?

En hoeveel kuipen vul je met gezopen bier, wijn & jenever - SANTE! - en hoe dik is de rook geblazen uit pijpen, sigaren & shagjes, hoelang blijft ie hangen die wolk? Wat bleef achter aan kunstwerken, tassen, latjes, gereedschap, speciaal vervaardigd expositie materiaal, snoetjes, apparaatjes. En hoeveel glas viel aan diggelen met hoeveel illusies, hoeveel geluk brachten die scherven en aan wie? En hoeveel woorden zijn er gezegd, hoe kundig, hoe wijs, hoe onzinnig en hoeveel bleef voor altijd onuitgesproken. Hoe diep was de diepste crisis en hoe hard is geknokt voor behoud, voor subsidies. Maar steevast was daar steeds weer Pictura, bleef Pictura Pictura, dierbaar Pictura, maar de allerbelangrijkste vraag is hoeveel licht van hoeveel lampen in hoeveel kleuren kun je laten branden op de in Pictura geïnvesteerde energie in de afgelopen 250 jaar? In onuitputtelijke liefde voor de kunst van hoeveel vrijwilligers, hoeveel leden, werkend, kunstlievend, hoeveel commissies en hoeveel besturen, met voorzitters, secretarissen, penningmeesters?

APPLAUS! applaus voor iedereen die de laatste 250 jaar iets in of voor Pictura gedaan heeft, applaus! Voor jullie allemaal applaus! Voor jullie aanwezigheid op deze Salon der Salons die bij deze is geopend! Gaat het zien, geniet en zegt het voort!

^ Salon Der Leden / Grote Zaal / 29.09-03.11.2024

SABATO

Wij zijn Jesse en Stefanie, samen vormen we Sabato. In onze cateringstudio in Amsterdam maken we gerechten, bites, dranken etc. die zowel klassiek en vertrouwd als creatief en modern zijn. We bieden allerlei foodservices aan en we doen steeds meer foodstyling, af en toe een workshop en receptontwikkeling voor merken en mensen.

Bij Sabato ontstaat alles vanuit de Mediterrane eetcultuur. De naam komt van het Italiaanse en Griekse woord voor 'zaterdag', voor ons de beste dag van de week om de essentie van de Mediterrane keuken en cultuur te vatten. Stefanie groeide op in Griekenland en heeft een rijkdom aan familierecepten meegekregen. Jesse woonde een tijdje in Italië en ontdekte daar alles over regionale Italiaanse gerechten. In Amsterdam-West leerden we veel over de Turkse, Marokkaanse, Libanese en Syrische keuken. Al deze invloeden, samen met liefde voor strakke esthetiek, vormen onze manier van koken en presenteren.

Voor Pictura maakten we, ter ere van het 250-jarig bestaan, een aantal bites geïnspireerd op het lineaire en circulaire verloop van de tijd. Allemaal met een streep- of spiraalvorm, gepresenteerd in vitrinetafels als museumobjecten in een blauw verlichtte zaal. Dit symboliseerde de toename van blauw licht door de tijd. Vroeger kwam dat alleen van de zon, tegenwoordig ook (en veel meer) via schermen. Het was een feest om dit concept te bedenken, uit te werken en te presenteren in het prachtige Pictura.

^ opening Salon Der Leden / Grote Zaal / 29.09-03.11.2024

^ bites Sabato / Derde Zaal / 29.09-03.11.2024

Jeanne Rombouts in de kelder van Pictura, Larissa Sjoerds by Branderhorst, Frist van der Horst in het Magazijn en Ingrid Adriaans in het Weeshuistheater

José Ras in de etalage van Voorstraat 57, Jolande Vermeulen bij Dordtse Lijhsten in het Melkpoortje, Mirjam Abraas en Niki Murphy op de Riedijk

12.10-13.10.2024

Lynda Deutz, Marisa Vorenkamp en Dina Vos in een voormalig winkelpand op de Riedijk, Astrid Moors (overdag en 's nachts) in de etalage van Wijnstraat 39

Jack de Deutz in de keuken van Hans Spigt, Christina de Vos en Anja Kok bij Ton en Nelly van Dalen en Diana van Hal bij Wil Boesten

SalonBuiten/route 1:12.10-13.10.2024

Klaas-Henk Blonk, Ron Gennisse en Barbara Kruyt in atelierpand Henegouwen. Yvonne van den Herik, Céline Schroeder en Marleen Oud in voormalig 'Brood en Rozen'

Inez Odijk, Jan Barel en Sarah Linde bij Moniek Peters, Geertrui van de Craats, Evert van Lopik en Angy Scholten in Vaderlijke Tijd aan de Hoge Nieuwstraat

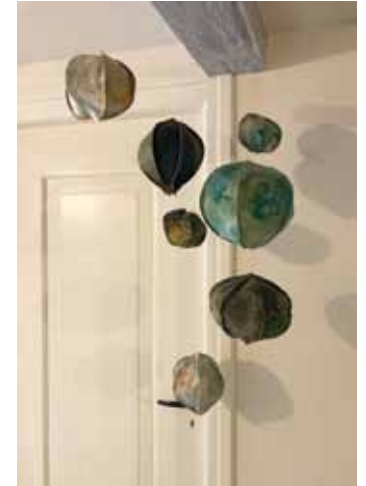
12.10-13.10.2024

atelier van Menno van de Weerd, Saskia Meesters en Paul van der Eerd bij Elseline Knuttel, Saskia van Broekhoven, Annelies de Greef en Anne Marie Spijker op de Wolwevers-haven, Ad Wesseling (Kuipershaven) en Nico Parlevliet in de tuin van het Dordrechts Museum tijdens de Cultuurnacht

Deze Salon was er op beide routes een publieksprijs te winnen. De winnaars krijgen elk een tentoonstelling in de foyer.

PUBLIEKSPRIJS/ROUTE 1

Emanuela Slanzi over haar werk: Het einde van de zomer brak aan en de physalis - lampionplant- toonde zijn prachtige oranje kleur die later de herfstdagen verlichtte en verwarmde. Het gaf in die tijd kleur en vreugde aan de kamer toen je begon aan je laatste reis. Een impuls om iets weer te geven van die ongrijpbare gebeurtenis - jouw plotselinge, onverwachtse vertrek - gaf vorm aan de physalis, waar jij zo van hield. Ik begon met oranje viltstof maar vond later, in een hoek van de zolder waar ik schilder, alle kleurencombinaties gedrenkt in vodden.

Het was mij gegeven de sfeer van alle gemoedstoestanden te vinden... de stoffen te verknippen en met naald en draad in elkaar te zetten: een bezigheid die mijn dagen en avonden vulde met jouw aanwezigheid. Van het groen van het weiland, tot het donkergroen van het bos, naar de ondefinieerbare kleuren van de bergen waar het licht elk moment verandert, tot de kleuren van de zonsondergang en die van de zee en van de lucht in alle tinten blauw... ik zag oneindige mogelijkheden om het leven op te roepen in al zijn manifestaties. Een poging om betekenis te geven aan al wat leeft, pulseert, ademt. De lampionnen zijn in de stilte van de kamer geboren als verbindende draden om de continuïteit van een vriendschap niet te verbreken.

^ Emanuela Slanzi exposeerde in een pand op de Aardappelmarkt

Geerten Ten Bosch en Tom Kraayeveld in de kelder van Pictura. Karim Leening en Ans Vianen op Steegoversloot en Mandy Sharabani in atelierpand Doelesteyn

Jolanda Linssen en Linda Weidejansen in Doelesteyn, Rick Koren, Harry Schumacher en Karim de Visser in een voormalige brandweerkazerne op de Vest en Edith Bons, Tamara Jung-nickel en Vera Harmsen thuis bij Diana van Hal

26.10-27.10.2024

Erwin Keustermans toont vlinders op de Hofstraat. Niels Vrijdag elders in de Hofstraat. Geertje Kapteijns in de Nieuwstraat, Maartje Brockbernd in het atelier van Trudy Kunkeler en Albert Zwaan op de Groenmarkt

Karel Kindermans

DE BENDE VAN AAI BOT

De laatste doodstraf in Dordrecht werd op 29 december 1846 voltrokken aan de rechterkant van de ingang van het stadhuis van de stad. Het was in heel Europa gebruikelijk dat ramen met zicht op een dergelijk 'evenement' werden verhuurd. Mogelijk waren dat de ramen die ik mocht gebruiken voor de SalonBuiten.

Hiervoor maakte ik een werk speciaal voor dat plein omdat het verwijst naar bovenstaande historisch gebeurtenis. Arlette Haank heeft daar haar winkel. Daarboven was mijn 'etalage' te zien: de ramen, mogelijk dezelfde als van waarachter executies bekeken werden, waren afgeplakt met 96 A4'tjes. Enthousiast vertelde Arlette bezoekers over de achtergrond van het werk.

De geschiedenis van die allerlaatste doodstraf heeft een link met mijn eigen familiegeschiedenis: Arie Thomas Kindermans had een neef met dezelfde naam. Beiden werden in Werkendam geboren. De een was mijn voorvader (1819-1900); hij vertrok naar Spijkenisse, waar mijn vader – vier generaties later – werd geboren. Die andere Arie (1817-1846) raakte op het slechte pad. Zijn naam kwam als 'Keijnemans' in alle kranten. Hij maakte deel uit van de bende van Aai Bot. In de nacht van 3 september 1845 beroofde Arie met vier anderen een vlasboer uit Ridderkerk. Ze maakten 600 gulden buit. Hoewel er geen dodelijk slachtoffer was, kregen ze naar het toenmalige recht de zwaarste straf, de doodstraf. Zijn moeder diende vergeefs een gratieverzoek in.

"Ondanks de aanwezige mensenmassa was het op dinsdagmiddag 29 december 1846 stil in Dordrecht," stond er de volgende dag in de Dordrechtsche Courant. Vanuit de gewelven van het stadhuis klonk het gegil van de jongste dief die wel gratie had gekregen. Hij kwam 'ervan af' met lijfstraf, brandmerking en 20 jaar tuchtstraf.

^ Karel Kindermans / De Bende van Aai Bot / Stadhuisplein

SalonBuiten/route 2: 26.10-27.10.2024

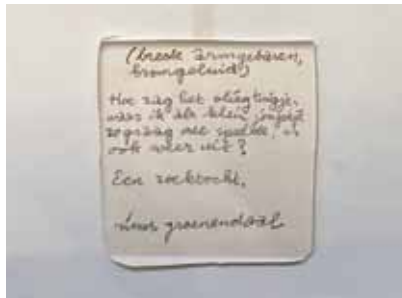

Evelien de Jong performed in de etalage van Jouwinkel, Rachel Climo en Anika Hochstenbach in Huis Bever en Schaap, Margreet Huisman in de bijbehorende tuin en Nico Hemelaar in de etalage en hal van een woning aan de Korte Engelburgerkade

Matthijs Reppel (Houttuinen), Kitty van der Veer, Jeroen Franssen, Ilija den Hollander en Robert-Jan van Strij in theater 450 op Voorstraat west en Ad Koomans, Jelle Korevaar en Maarjke Meerman in een voormalig winkelpand op diezelfde Voorstraat

26.10-27.10.2024

Ton van Dalen in de etalage van Voorstraat 420, Chung-Hsi Han op Grote Spuistraat en Natascha van Nooijen-Kooij en Rinus Groenedaal in de Lomardstraat

Deze Salon was er op beide routes een publieksprijs te winnen. De winnaars krijgen elk een tentoonstelling in de foyer.

PUBLIEKSPRIJS/ROUTE 2

Float: Na een gezamenlijk bezoek aan onze locatie, werd duidelijk dat wij (bijna) allemaal werk wilden exposeren, dat geluid zou maken. Om mijn inbreng te minimaliseren, wilde ik buiten voor de deur te exposeren. Het werk moest zowel makkelijk en veilig te activeren zijn als een toegevoegde waarde hebben. Buiten verwezen zowel de pratende prullenbak ('koekoek, je moet naar rechts, ja joh, prima') als de zwarte pijl (onder het ronddraaiende schuurspansje) richting de ingang. Binnen presenteerde ik de eerste opzet van audioinstallatie: 'sociale verwarring'. Deze geeft de gedachtewereld van een persoon weer waarbij fictie en realiteit 'hand in hand' gaan. Dit gebeurt middels voorgedragen oneliners, zoals: 'door haar glazen oog heeft ze toch nog iets breekbaars' en 'de geboortegolf wierp haar kind op het strand'.

^ Float / installaties buiten op stoep van de voormalige brandweerkazerne op de Vest
Float met medaille Publieksprijs Route 2

JOEPIE!!!

Ik heb de PicturaPrijs gewonnen! Wat een overweldigend gevoel... en wat een eer. Deze prijs winnen stond al jaren op mijn wenslijst. Het is enkel mogelijk om in prachtig Pictura alle zalen solo te vullen door het winnen van deze prijs. Aangezien ik altijd grootse expositie ideeën heb, ben ik dolblij dit nu te mogen doen. Iets om hard aan te werken en om naar uit te kijken dus.

Ik heb gewonnen met mijn 'Space Woman', een trekpop uit de installatie 'Period in Space'. Deze installatie gaat over hoe het is om in de ruimte te zijn. In het bijzonder voor een vrouw. Hier kwam ik op omdat ik in expositieruimte Period ging exposeren. Online vond ik deze leuke (en inspirerende) anekdote: Nasa geleerden wilden in 1983 100 tampons mee de ruimte in sturen voor een vrouwelijke astronaut. De geleerden vroegen zich af of 100 tampons wel genoeg zouden zijn voor 1 vrouw, voor 1 week. Voor het geval dat. En dan te bedenken dat plek om spullen mee te nemen schaars is op een ruimtereis. De astronoute wist maar net te voorkomen dat er zoveel tampons op missie gestuurd zouden worden... wat een slimme mannen toch.

Er wordt door alles en iedereen aan touwtjes getrokken. Je probeert de touwtjes stevig in eigen handen te houden, maar hebt dat niet altijd onder controle. Zelfs niet als je een 'Space Woman' bent. In de Salon leverde dat enthousiaste interacties op met toeschouwers. Ik neem de toeschouwer graag mee uit het hier en nu, naar een onbekende andere dimensie, zoals Planeet Enzon. Met mijn PicturaPrijs expositie wil ik flink gaan uitpakken en nog veel meer van Planeet Enzon laten zien, want daar valt voor mij nog heel veel in te ontdekken. En dat laat ik graag aan jullie allemaal zien. Ik verheug me erop!

Hanneke Kijlstra

VERHALENVERTELLER

Wim van Broekhoven laat zien dat er ook schoonheid kan ontstaan uit duistere, sombere gevoelens en gedachten. De tekenaar, etser, schilder en collagemaker exposeerde van 17 november t/m 22 december in de Derde Zaal, onder de titel 'I'm not your friend, I'm not your enemy'.

Aan de muur hangen werken in kleur, terwijl van Broekhoven eigenlijk bekend staat om zijn inkttekeningen, in vooral monochrome uitvoeringen. Maar hier zijn aquarel, krijt, gescheurd papier, inkt en verf gebruikt. Niet in heel felle kleuren, maar toch. En, heel verrassend, staat daar ineens een metershoog bouwwerk. Drie staketsels van ruim drie meter hoog met daar bovenop een huisje dat lijkt te zweven. Volledig losgezongen van zijn ondergrond. Erboven hangen twee vissen. 'Dit standpunt betekent dat we onder water zitten, liggen, zijn. Of zwemmen ja, als we dat nog kunnen', zegt van Broekhoven somber. Het bouwwerk is gemaakt van karton. Ik ben er lang mee bezig geweest, want je moet ontdekken wat een goede constructie is. Ik heb het gemaakt van verpakkingsmateriaal. Het lijkt geblakerd, maar het is inkt.'

De aanleiding van de tentoonstelling is een pessimistische: De onontkoombaarheid van ons eigen handelen. 'Het thema is de ondergang van de natuur of de teloorgang van onze beschaving. De kern is dat we alles naar de knoppen helpen, al trekt de natuur zich daar niets van aan. Wij worden een voetnoot in de kosmische geschiedenis. De titel verwijst naar de neutrale houding van de natuur. Die is niet onze vriend en ook niet onze vijand. De natuur oordeelt niet.'

De kleine smalle huisjes bovenop een terp of bouwwerk komen overal in de expositie terug. Het leven begon op een terp en eindigt ook weer op een terp. Eerst moesten we het land bevechten op het water, nu komt het water meedogenloos terug, door ons eigen toedoen.

Inspiratie voor de huisjes vond Wim in een vriendhuisje in de Biesboschpolder. Hij maakte er een Oud Hollands tegeltableau van dat de ruimte domineert. Ook de vissen duiken telkens op. Op het werk 'Underworld' staat een industrieel voorwerp, een zeecontainer als teken van overconsumptie. De vis die erbij zwemt, lijkt zich eraan te storen en zich af te vragen: Wat doe jij eigenlijk in mijn leefomgeving?

De expositie vond zijn oorsprong vier of vijf jaar geleden. 'Het begon toen ik met pensioen ging', vertelt Wim (nu 69), 'en ik dacht: "dit is een breekpunt." Ik had veertig jaar voor de klas gestaan en daarnaast als kunstenaar gewerkt. Maar nu had ik tijd, hoe ging ik die gebruiken? Mijn pensioen zag ik echt als markering.' Hij deed mee aan de 'Experimentele Projectweken' en daar heb ik dat tegeltableau van het griendhuis bij de Noorder Elsweg gemaakt. Ik vind dat een markante plek in het landschap, in 'markant' zit het woord 'markering' wat de start was van mijn nieuwe werk.'

Voor het eerst in zijn leven vroeg hij subsidie aan, bij de gemeente Dordrecht. 'Ik wilde in het AGA-lab - het Amsterdams Grafisch Atelier- onderzoek doen naar het markerings-thema. Dat lukte en ik heb daar in coronatijd zes weken alleen maar gewerkt. Daar kwam dit uit, als kleine selectie van wat ik toen allemaal hebt geproduceerd. De betekenis 'het huis als oervorm' en een plek, waar we ons veilig en beschermd horen te voelen, openbaarde zich later'

Het terpe van het tegeltableau duikt overal op. Is dat een symbool van hoop? 'Ik heb er geen antwoord op, laten we het maar als hoop zien', zegt van Broekhoven. 'Maar kijk, hier is de terp al aangetast en staat het huis op instorten.....'

Op sommige schilderijen lijken de huisjes te zweven. Net als de huisjes van het bouwwerk. 'Als je iets losmaakt van de ondergrond, krijgt het niet alleen iets gewichtloos, maar ook iets tijdloos.'

Van Broekhoven had zichzelf de opdracht gegeven dat hij een ruimtelijk project wilde maken plus een animatie. 'Dat is allebei gelukt.' De animatie die hij met assistentie van zijn zoon Sjaak realiseerde, is boeiend. Ineens hoor je het suizen van de wind. Je ziet huisjes, ladders en mensfiguren die op standbeelden lijken. De figuren die onder de grond liggen, komen overeind en nemen een nieuwe positie in. Is dat dan een teken van hoop? 'Eigenlijk niet', zegt van Broekhoven. 'Ik werd geïnspireerd door een verhaal van een Poolse die mij vertelde dat bij de overstromingen de doodskisten uit de kerkhoven spoelden. Vreselijk luguber natuurlijk.'

Van Broekhoven werkt volledig intuïtief. 'Ik ben altijd bezig met compositie, vorm en textuur. Van veel werken weet ik niet meer hoe ik ze gemaakt heb, ik ben ook vaak met tien verschillende dingen tegelijk bezig. En dan denk ik: "hé, dit kan ik daar ook toepassen" en zo ontstaat het verband. Ik ga dus niet met een schoon wit vel beginnen, maar het werk vermeerdert zichzelf. Meestal is er al iets. Ik leg het werk ook vaak weg, en als ik het dan terugzie, denk ik: wat vond ik daar nou goed dan aan? En andersom

werkt het ook zo trouwens. Hé', wijst hij, 'ik zie nu pas dat die kom een omgekeerde terp is. Mijn werk is niet illustratief, het is narratief. Mijn werk is verhalend.'

Naast het tegeltableau, de hoge huisjes en de animatie toont Wim kleine collages, gemaakt met verschillende technieken; geëts, geschilderd, gestempeld, gescheurd en geplakt. 'Eigenlijk alles wat God verboden heeft', lacht hij. Zes andere werken zijn juist weer meer grafisch, het lijkt wel een stripboek. 'Dat klopt', legt hij uit, 'ik wilde vroeger graag striptekenaar worden. Ik schrijf citaten op. Kijk, hier zit Trump die zegt: "Ik ben je volgende buurman". Net als een griezel die naast je komt wonen en wel even de boel zal verzieken. Het is een beetje donker werk, maar ik heb veel plezier gehad om het te maken.'

Ondanks de sombere aanleiding is Van Broekhoven heel blij met de expositie. 'Ik sta achter elk werk, geniet ervan. En het scheppingsproces is nog steeds bezig. Want door jouw interpretatie te zien en te horen, zie ik ook weer nieuwe dingen, dat is heel leuk.'

DUOTOONOPVOLGER

Met Duotoon heeft de tentoonstellingscommissie eind 2021 een podium gecreëerd waarin werkende leden een ruime mogelijkheid hebben om hun werk voor publiek te presenteren. In maart 2022 vond Duotoon 1 plaats met Katrijn Versteegen en Vermeulen & Dubbeldam. Nu, bijna 3 jaar in Duotoon 12, waren er indrukwekkende presentaties van Tamara Jungnickel en Maartje Meerman.

Wat is Duotoon

De opzet is eenvoudig: aan twee (werkende) Picturaleden wordt gevraagd om, onafhankelijk van elkaar, een presentatie te geven over het eigen werk. Deze presentatie gaat bij voorkeur niet alleen over het laatste werk, of de laatste activiteiten, maar over de beeldende taal en over hoe en van waaruit het werk zich tot nu toe heeft ontwikkeld. De kunstenaar bepaalt natuurlijk zelf wat van belang is en waar accenten moeten liggen. Afgezien van de maximum tijd (1 uur) zijn er geen regels. De keuze van de combinatie van kunstenaars is min of meer toevallig. De presentaties zijn onafhankelijk van elkaar en worden gescheiden door een pauze.

De samenstelling van het programma

Voor de organisatie blijkt het soms lastig om kunstenaars te vinden die willen deelnemen, want velen hebben weinig met publieke presentaties. Maar na afloop is vrijwel iedere deelnemer enthousiast. Het is fijn om je werk in ontwikkeling en samenhang aan een geïnteresseerd publiek te tonen. Het aanwezige publiek, meestal zo'n 10 tot 25 personen, stelt tussendoor en na afloop vaak verrassende en verdiepende vragen en gesprekken ontwikkelen zich als vanzelf. Sinds de aanschaf van een grootbeeld presentatiescherm is het ook technisch allemaal veel eenvoudiger en fraaier geworden.

Oproep

Tot nu toe is Duotoon georganiseerd en in de praktijk begeleid door Frans van Lent. Omdat hij zich na enkele jaren weer op andere zaken wil gaan richten zoeken we een iemand anders om Duotoon vier keer per jaar te organiseren en te begeleiden. Heb je interesse, stuur dan een mailtje naar info@pictura.nl. En geen zorg, de eerste keer word je natuurlijk uitgebreid wegwijs gemaakt.

NIEUW(S)

KANTOOR/TIJDEN

We zijn allemaal gewend wanneer we iets willen vragen of even kletsen het kantoor binnen te lopen. Dat haalt, hoe leuk ook, de concentratie weg van degenen die daar dan aan het werk zijn. En iedereen weet uit ervaring hoe vervelend dat is en hoe lang het daarna weer duurt voor je die focus weer terug hebt.

Daarom is zomaar binnen lopen alleen nog mogelijk na 14 uur. Heb je iets te vragen/overleggen wat niet per mail kan en voor 14 uur moet: maak een afspraak.

Even wennen voor ons, maar een noodzakelijke verademing voor Jodi en Sancho.

BOEKENBAR/BIJEENKOMST (BBB)

Elke laatste vrijdag van de maand is de boekenbar vanaf 16 uur open om elkaar te ontmoeten, plannen te maken, samenwerkingen te starten, zomaar wat bij te kletsen, bijzondere boeken te bekijken...

Eerste BBB is vrijdag 31 januari, tot ziens!

OPROEP

Tot nu toe is Duotoon georganiseerd en in de praktijk begeleid door Frans van Lent. Omdat hij zich na enkele jaren weer op andere zaken wil gaan richten zoeken we een iemand anders om Duotoon vier keer per jaar te organiseren en te begeleiden (zie ook vorige pagina). Interesse? stuur dan een mail naar: info@pictura.nl

COLOFON/

PICTURA/BLAD is een uitgave van Teekengenootschap Pictura

Aan deze uitgave werkten mee: alle deelnemers en fotografen van de Salon der Leden, Hans Jansen Manenschijn, Sabato, Emanuela Slanzi, Karel Kindermans, Float, Evelien de Jong, Hanneke Kijlstra, Matthijs Reppel, Wim van Broekhoven, Matthijs van Gent, Geerten Ten Bosch, Jodi Broekman en Marleen Oud

PICTURA/BLAD is gratis voor leden. Word lid → neem contact op via: info@pictura.nl

ontwerp: niet vouwen a.u.b. / letters: Serious sans (ogentroot.eu) & Nobel

PICTURA /

PODIUM HEDENDAAGSE KUNST

Voorstraat 190
open: wo t/m zo 13-17 uur
pictura.nl